

KOMISJA EUROPEJSKA

*Bruksela, dnia 8.12.2011 r.
K(2011) 8993 wersja ostateczna*

*Sz. Pani Ewa KOPACZ
Marszałek Sejmu
ul. Wiejska 4/6
PL – 00-902 WARSZAWA*

Szanowna Pani Marszałek!

W imieniu Komisji chciałbym podziękować Pani za opinię Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie wniosku Komisji dotyczącego dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2003/96/WE {COM(2011) 169} w sprawie opodatkowania energii.

Skuteczne funkcjonowanie UE wymaga aktywnego udziału wszystkich zainteresowanych podmiotów, w tym parlamentów narodowych. Komisja z zadowoleniem przyjmuje w szczególności zainteresowanie okazane przez parlamenty narodowe w związku z jej wnioskiem dotyczącym przeglądu dyrektywy w sprawie opodatkowania energii i przyjmuje do wiadomości wyrażone opinie na temat szeregu kwestii, w tym zgodności wniosku z zasadą pomocniczości.

Na wstępie Komisja chciałaby podkreślić, że proponowana dyrektywa ma zasadniczo na celu zapewnienie dalszego właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego w kontekście nowych wymogów dotyczących ograniczania zmian klimatu, wykorzystywania odnawialnych źródeł energii i oszczędności energii, zgodnie z Konkluzjami Prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 8-9 marca 2007 r. i 11-12 grudnia 2008 r. Ponadto w Konkluzjach Prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 13-14 marca 2008 r.¹ bezpośrednio zwraca się uwagę na potrzebę rozważenia przeglądu dyrektywy w sprawie opodatkowania energii w celu pełniejszej realizacji unijnych celów dotyczących energii i zmiany klimatu.

W tym kontekście należy również zwrócić uwagę na art. 11 TFUE. Zgodnie z jego postanowieniami, przy ustalaniu i realizacji polityk i działań Unii, w szczególności w celu wspierania zrównoważonego rozwoju, wymogi dotyczące ochrony środowiska muszą być brane pod uwagę.

¹ 7652/1/08 rev.1, 20/5/2008.

Charakter tych celów wymaga działań na szczeblu Unii, ponieważ nie mogą one zostać skutecznie osiągnięte przez państwa członkowskie. Ponadto Komisja stwierdza, że jej wniosek nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia odnośnych celów.

Komisja stwierdza, że kluczową kwestią w odniesieniu do tych celów jest odrębne podejście do opodatkowania dotyczącego emisji dwutlenku węgla. Ponadto oddzielenie tego opodatkowania od ogólnego opodatkowania zużycia energii stwarza również techniczne warunki pozwalające zapobiec potencjalnym zakłóceniom wynikającym w szczególności ze współwystępowania opodatkowania energii i systemu ETS. W tym kontekście Komisja zwraca uwagę na wniosek Rady ujęty w protokole z posiedzenia Rady w czasie przyjmowania dyrektywy 2003/96/WE. Wniosek ten ma następujące brzmienie: „Na podstawie wniosku Komisji Rada postanawia przeprowadzić pozytywną analizę środków podatkowych, które będą towarzyszyć przyszłemu wdrażaniu wspólnotowego systemu handlu uprawnieniami do emisji, w szczególności w celu uniknięcia przypadków podwójnego opodatkowania”².

W odpowiedzi na bardziej konkretne obawy wyrażone przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej Komisja chciałaby podkreślić, że uznaje swój wniosek za oparty na solidnej ocenie skutków. Wspomniana ocena skutków zawiera definicję problemu, opis celów, analizy możliwych wariantów politycznych, ocenę ich skutków, w tym na szczeblu poszczególnych państw członkowskich, oraz uzasadnienie, dlaczego preferowany wariant polityczny pozwala najlepiej zrealizować wyznaczone cele.

W ocenie skutków szczegółowo przeanalizowano skutki dla konkurencyjności przedsiębiorstw i nie wykazano istnienia uzasadnionych obaw w tym zakresie. Należy pamiętać, że utrzymany poziom ochrony środowiska jest zgodny z wartościami uzgodnionymi w kontekście ogólnej polityki UE dotyczącej energii i zmiany klimatu, a zwłaszcza z celami strategii „Europa 2020” przyjętymi w marcu 2007 r. Jeśli chodzi o stanowiska poszczególnych państw członkowskich, w tym Polski, wniosek odzwierciedla tzw. decyzję dotyczącą wspólnego wysiłku redukcyjnego (decyzję nr 406/2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2009 r.). Uwzględniono również niektóre sektory przemysłowe w ramach analizy potencjalnego ryzyka ucieczki emisji.

Jeśli chodzi o skutki społeczne, Komisja ma świadomość, jak delikatną kwestią jest wprowadzenie środków mających potencjalny wpływ na koszty energii dla gospodarstw domowych oraz że ze względu na posiadanie różnych systemów socjalnych poszczególne państwa członkowskie mają zróżnicowane możliwości ograniczenia skutków wzrostu cen energii dla gospodarstw domowych. Komisja uwzględniła to przy opracowaniu wniosku dotyczącego przeglądu dyrektywy w sprawie opodatkowania energii, pozwalając państwom członkowskim na zwolnienie z opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej wykorzystywanej do ogrzewania gospodarstw domowych.

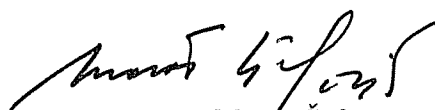
Wreszcie, celem wniosku nie jest penalizowanie poszczególnych państw członkowskich za dokonany dobór źródeł energii. Zgodnie z warunkami określonymi we wniosku państwa członkowskie będą nadal mogły ustalać krajowe stawki opodatkowania zgodnie z własnymi potrzebami i preferencjami, o ile nie naruszają one kryteriów dyrektywy, w szczególności przewidzianych w niej stawek minimalnych. W rezultacie państwa członkowskie będą miały do dyspozycji szereg możliwości uwzględnienia emisji i

² 13253/03 ADD 1, 07/10/2003.

wartości energetycznej dwutlenku węgla w systemie opodatkowania energii. Z tych samych przyczyn wpływ dyrektywy zawierającej przepisy zgodne z wnioskiem dotyczącym doboru źródeł energii w danym państwie członkowskim będzie zależeć w dużym stopniu od sposobu wdrożenia tych przepisów w tym państwie członkowskim. Niezależnie od wspomnianego wniosku konieczne będą zmiany uwarunkowane przyjętymi już zobowiązaniami, w tym w zakresie ilościowych celów dotyczących redukcji emisji.

Jeszcze raz chciałbym Pani podziękować za opinię Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej i z przyjemnością będę prowadził z Państwem dalszy dialog polityczny w przyszłości.

Z poważaniem

Mariš Šefčovič
Wiceprzewodniczący